

ÎNVIEREA DOMNULUI

Foaie duminicală a parohiei “Învierea Domnului”, cartierul Dacia, Iași

DESPRE UNA SFÂNTĂ, SOBORNICEASCĂ ȘI APOSTOLEASCĂ BISERICĂ

Sf. Ierarh Nectarie de la
Eghina,
icoană

Conform gândirii curate și ortodoxe, Biserica are o dublă semnificație. Una exprimă caracterul său dogmatic și religios, altfel spus tainic și duhovnicesc; cealaltă, caracterul său exterior, conform sensului însuși al termenului. După duhul și mărturisirea ortodoxă, Biserica se definește drept o instituție religioasă și drept o societate religioasă.

Definirea Bisericii drept o instituție religioasă poate fi formulată astfel: Biserica este o instituție religioasă a religiei Creștine. Domnul nostru Iisus Hristos a fondat-o prin iconomia Întropării Sale. Ea se bazează pe credința în El, pe dreapta mărturisire.

Ea a fost construită în ziua Cincizecimii, în timpul Pogorârii Sfântului Duh în chipul limbilor de foc asupra sfinților ucenici și apostoli ai Mântuitorului Hristos. Ea are

de fapt instrumentele harului dumnezeiesc cu scopul de a duce mai departe lucrarea răscumpărătoare a Mântuitorului.

În această instituție a fost depusă (tezurizată) totalitatea adevărilor revelate; într-însa renașc prin credință în Hristos Mântuitorul cei ce o iubesc și vin mereu la ea; într-însa e păstrată învățătura apostolică, precum și tradiția atât scrisă, cât și orală.

Definiția Bisericii ca societate religioasă este următoarea: Biserica este o societate formată din oameni uniți întru ”unitatea Duhului și întru legătura păcii”.

Lucrarea sa apostolică poate fi formulată astfel: Biserica este instrumentul harului divin care realizează comuniunea între Dumnezeu și oameni prin credința în Mântuitorul Iisus Hristos.

Înălțat la ceruri, Domnul nostru a trimis Preasfântul Său Duh, sub forma limbilor de foc, asupra sfinților Săi ucenici și apostoli. Pe sfinții Săi apostoli El a fondat Biserica, Una, Sfântă, Sobornicească și Apostolească, societate a lui Dumnezeu și a oamenilor.